

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

22 oktober 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ALGEMEEN BELEID, FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de inschakeling van de privé-sector bij verwerking leegstandsheffing

Vraag om uitleg van mevrouw Ann De Martelaer tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie en tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de vrijstelling van verkeersbelasting en de belasting op de inverkeersstelling voor personen met een handicap

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

Dinsdag 22 oktober 2002

VOORZITTER : De heer Marc van den Abeelen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.17 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de inschakeling van de privé-sector bij verwerking leegstandsheffing

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de inschakeling van de privé-sector bij verwerking leegstandsheffing.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is niet de eerste keer dat over de verwerking van de leegstandsheffing en over het niveau dat dit moet aanpakken – gemeentelijk of Vlaams niveau – in deze commissie vragen worden gesteld. Ook toen minister-president Dewael nog minister van Financiën was, werd in deze commissie al een paar keer over deze zaak gedebatteerd.

De problematiek van de bezwaarschriften tegen leegstandsheffing is de voorbije jaren steeds toegenomen. Bij de bevoegde administratie Abafim liggen ongeveer 19.400 bezwaarschriften tegen de leegstandsheffing te wachten op een behandeling. De wachtlijst wordt elk jaar langer, omdat er meer nieuwe bezwaarschriften binnenkomen dan de administratie kan verwerken. Mensen die drie jaar geleden een bezwaarschrift hebben ingediend, hebben nog altijd geen antwoord gekregen. Ook op de daaropvolgende aanslagjaren is de heffing van kracht. Er is dus sprake van een cumulatief effect. Het gaat zeker niet om onbelangrijke bedragen, en

die stijgen ook jaar na jaar. De onzekerheid bij die mensen wordt dus steeds groter.

Mijnheer de minister, ik heb gelezen dat u toch hebt ingegrepen. U hebt namelijk beslist de bekende dienstenbedrijven Ernst&Young en Deloitte&Touche in te schakelen om die wachtlijst op een versnelde manier weg te werken. Beide bedrijven kregen zes maanden de tijd om de dossiers 'beslissingsklaar' te maken. Ze moeten nakijken of het bezwaar ingewilligd of verworpen moet worden. Daarna zal de administratie het geleverde werk met een steekproef controleren. We beseffen natuurlijk ook wel dat als de administratie de 19.400 dossiers zelf moet behandelen, ze daar drie en een half tot vier jaar voor nodig zou hebben. Zo lang zou het dus nog duren om die wachtlijsten weg te werken.

Mijnheer de minister, welke garanties hebt u dat alle dossiers op een even correcte of soortgelijke manier zullen worden behandeld? Ik kan me namelijk perfect inbeelden dat er in Limburg en in West-Vlaanderen soortgelijke dossiers zijn, maar dat de administratie die niet op eenzelfde manier behandelt. In welke procedure is voorzien voor het geval uit de steekproef blijkt dat voor identieke gevallen het ene bezwaar ingewilligd wordt en het andere verworpen wordt? Welke procedure wordt dan gevolgd om een en ander recht te trekken?

Voorts bent u ook minister van Ruimtelijke Ordening. In dat beleidsdomein was er een soortgelijke problematiek, want er moest een enorme inhaalbeweging gebeuren inzake de verwerking van bouwvergunningen. U hebt dat toen op een andere manier opgelost, door extra premies te beloven bij een inhaaloperatie. Waarom opteerde u er niet voor om tijdelijk extra personeel aan te werven of personeel uit andere administraties tijdelijk te muteren? Waarom hebt u er niet voor gekozen om net als in de administratie Ruimtelijke Ordening te werken

Decaluwe

met tijdelijke overuren en extra stimulansen hier-
toe ?

Welke procedure werd ten slotte gevolgd voor de
aanduiding van de twee dienstenbedrijven, zijnde
Ernst&Young en Deloitte&Touche ? Wat is de ge-
raamde kostprijs van deze vorm van outsourcing
om die wachtlijsten weg te werken ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het
woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzit-
ter, ik denk dat we dit dossier stilaan een klassieker
in de commissie voor Algemeen Beleid, Financiën
en Begroting kunnen noemen. Het werd hier al
meermaals besproken, zowel in de vorm van vra-
gen en interpellaties als bij de begrotingsbespre-
kingen. Ik zou dan ook willen verwijzen naar de
antwoorden die de minister-president heeft gege-
ven. De eerste keer was dat op 15 februari 2001.
De tweede keer, in 2002, heb ik ook zelf geant-
woord.

Het is misschien toch niet nodig om de contouren
van het probleem opnieuw te herhalen. We worden
geconfronteerd met abnormaal veel bezwaarschrif-
ten. Het is ten gronde onaanvaardbaar dat een
heffing die geheven wordt door welke administra-
tie ook – gemeentelijk, provinciaal of gewestelijk –
een dergelijke situatie tot gevolg heeft. Als op
meer dan de helft van alle leegstandsheffingen be-
zwaarschriften worden ingediend, is het duidelijk
dat er iets niet klopt met die heffing.

De commissie voor Huisvesting heeft daarover op
5 maart jongstleden een lang debat gevoerd in aan-
wezigheid van minister Gabriëls, waarbij eigenlijk
voor een stuk de oplossing van het probleem werd
doorgeschoven naar een evaluatie ten gronde met
betrekking tot welk beleidsniveau nu uiteindelijk
deze belasting moet innen. Dat was de vraag in het
kader van het kerntakendebat. Zullen gemeenten
en steden een grotere rol spelen of blijft dat een
gewestelijke rol ?

U weet wat mijn standpunt is als minister van Fi-
nanciën, maar ook als minister van Ruimtelijke Or-
dening. Zeker op gewestelijk niveau zou de heffing
beperkt moeten worden tot het puur verkrotte deel
van het woningpatrimonium. Leegstand die niet
gepaard gaat met uiterlijk verval zou men eventue-
eel op een ander niveau kunnen heffen. Ik heb dat
standpunt trouwens meegedeeld aan de minister
van Huisvesting. De afspraak was dat in de com-

missie voor Huisvesting het debat ten gronde zou
worden gevoerd en getrancheerd en dat ikzelf
samen met deze commissie alleen verantwoordelijk
ben voor de inning van hetgeen wordt beslist.

De hoeveelheid bezwaarschriften is fenomenaal.
Op een bepaald ogenblik hadden we 22.500 be-
zwaarschriften. Naar aanleiding van een vroegere
interpellatie op 7 februari, ben ik op bezoek ge-
weest bij de administratie. Zo'n torenhoge achter-
stand van dossiers is werkelijk hallucinant. Ener-
zijds zijn er de dossiers die ingeschreven zijn en ge-
klasseerd, klaar voor behandeling, en anderzijds de
pakken dossiers die op de kasten worden gelegd
om ingeschreven te worden. Ik heb ook gepraat
met de dossierbehandelaars. Er zijn leukere dingen
om te doen dan de dag beginnen met de ambitie
om 15 dossiers af te werken terwijl de postbode
een enorme stapel nieuwe bezwaarschriften op de
kast komt leggen.

We hebben uitgerekend wat we zouden moeten
doen om een en ander op te lossen. Als er geen
enkel bezwaarschrift meer zou bijkomen, zou het
beschikbare personeel meer dan 5 jaar bezig zijn
om deze gigantische achterstand van bezwaarschri-
ftbehandeling weg te werken. Bovendien komen er
steeds meer bezwaarschriften bij omdat de niet-be-
handelde vaak leiden tot het indienen van nieuwe
bezwaarschriften. Ik heb deze zaak besproken en
geëvalueerd met de directeur-generaal van de
Abafim en de secretaris-generaal van het departe-
ment. De conclusie van de verschillende besprekin-
gen was dat we dienstenbedrijven zouden inscha-
kelen en 18.400 bezwaarschriften door hen zouden
laten behandelen. Uiteindelijk werden Ernst &
Young en Deloitte & Touche aangeduid die ieder
9.200 dossiers zullen behandelen. Ze onderzoeken
de dossiers, maken het ontwerp van beslissing op
maar de beslissing zelf ligt nog steeds bij de admi-
nistratie. Het manuele werk en het onderzoek van
het dossier gebeurt door de genoemde kantoren.

Zullen de dossiers correct worden behandeld en
hoe wordt dit gecontroleerd ? Het gaat hier om
een vrij unieke vorm van dienstverlening door een
privé-bedrijf. De contractanten die nu operationeel
zijn, hebben voor de aanvang van het werk op 1
september van onze ambtenaren een grondige op-
leiding genoten in de leegstandsmaterie. De cel Be-
zwaren bij de Abafim blijft continu instaan voor
een permanente coaching en begeleiding van de
dossierbehandelaars met het oog op een maximale
waarborg van eenduidigheid van de ontwerpbeslis-
sing. Bij problemen is er een contactpunt bij de ad-
ministratie en we proberen de lijn te bepalen bij de
behandeling van deze bezwaarschriften.

Van Mechelen

Bij de ontvangst van de ontwerpbeslissing wordt deze nogmaals door de juristen van de cel Bezwaren grondig gecontroleerd. Dat is zeer belangrijk. De dossiers worden eerst doorgegeven aan een van beide kantoren, behandeld in pakketten van 50 en nadien door onze juristen opnieuw gecontroleerd. Dit gebeurt aan de hand van een steekproef gebaseerd op de MILSTD 105 D-standaard, die inmiddels is omgezet in de ISO-norm 28 59/1 :1999. Dit is een internationaal aanvaarde en statistisch gefundeerde gedragscode voor kwaliteitscontrole waarbij normen voor steekproeven worden opgelegd.

Deze methode verifieert 13 willekeurig gekozen dossiers per 50. Als bij deze 13 één foutieve beslissing wordt gevonden, wordt deze aanvaard maar wordt het dossier teruggestuurd voor controle en bijsturing. Wanneer een 2e fout in het pakket van 50 wordt ontdekt, wordt het volledig pakket dossiers teruggestuurd zonder aanduiding van de foutieve ontwerpbeslissingen. Alle 50 moeten dus opnieuw worden onderzocht. Dat geeft reden tot enige zorgvuldigheid bij degene die de ontwerpbeslissing voorstelt.

We hebben daarbij voorzien in een schadevergoeding. Per afgekeurd pakket wordt een schadevergoeding ten laste van de opdrachtnemer gelegd van 250 euro. Met andere woorden, als wij 2 fouten vinden in een pakket van 50 dossiers, zeggen we niet waar. We sturen ze terug. Ze moeten ze alle 50 opnieuw nakijken en ze moeten 250 euro schadevergoeding betalen. Dit zijn allemaal remmen. Dit is trouwens ook een van de redenen waarom er geen 30 kandidaten waren om die opdracht te aanvaarden. Het bestek is vrij stringent samengesteld door de administratie, om te proberen ervoor te zorgen dat er zo weinig mogelijk malversaties zouden ontstaan.

Wat met elkaar gelieerde dossiers betreft, is het volgende afgesproken. Als het gaat om één belastingplichtige die verschillende bezwaarschriften heeft ingediend met betrekking tot hetzelfde pand, dan komen die altijd bij dezelfde dossierbehandelaar terecht, zodat de dossiers op een continue manier worden behandeld.

Waarom doen we dit niet zelf en werven we daarvoor geen extra personeel aan? Een van de problemen was het feit dat de mensen op de cel leegstand in een tijdelijk statuut werken. Dat zijn redelijk hooggekwalificeerde ambtenaren – meestal juristen – die een bijzondere kennis moeten hebben, die niet in de meest aangename situaties moeten

werken en die vanzelfsprekend bij de eerste gelegenheid die zich voordoet om te switchen naar een betere of vastere betrekking, daarvan gebruik maken. Daardoor wordt er opnieuw een gat geslagen in ons bestand.

Ik geloof dat we 18 dossierbehandelaars hebben. Continu komen er binnen en gaan er weg. Iedere keer dat er iemand wegging, kwam er iemand nieuw, die opnieuw een opleiding moest krijgen. De vrij grote personeelsrotatie had natuurlijk gevolgen invloed op de stabiliteit van werking. In de tijd van de oprichting van het Zorgfonds zijn trouwens een aantal mensen naar daar gegaan omdat dat natuurlijk een veel duurzamer job inhield. U begrijpt dat de ambtenaren die daar tijdelijk werken, ook de debatten in het parlement volgen en weten dat het parlement zinnens is in het kader van het kerntakendebat de knoop door te hakken en eventueel die bevoegdheid gedeeltelijk terug te sturen, waardoor ze uiteindelijk zonder job zouden vallen.

We hebben berekend hoeveel mensen we tijdelijk in dienst moesten nemen om die klus te klaren. Dat was trouwens de conclusie van de vorige vraagstelling in de commissie : dat we daar echt werk van zouden maken. We zouden proberen om daardoor te geraken. Om deze zaak op korte termijn aan te pakken, kwamen we tot de volgende cijfers. We zouden tijdelijk 130 personeelsleden nodig hebben om die dossiers te behandelen, wetende dat het 130 hooggekwalificeerde en hoogopgeleide ambtenaren moeten zijn. Ik had dat kunnen proberen. Ik ben in samenspraak met de directeur-generaal echter tot de conclusie gekomen dat deze oplossing ons heel ver zou brengen : een machtiging van de minister van Ambtenarenzaken om tot aanwerving te mogen overgaan, oproeping, heel de procedure om dit te mogen doen. Voor de administratie Ruimtelijke Ordening kreeg ik 2 jaar geleden de machtiging om een task force van 8 man samen te stellen voor bijzondere bouw aanvragen. Van die 8 is er ondertussen één ambtenaar aangesteld.

Het was echt weinig realistisch om 130 mensen te zoeken om deze klus te klaren. We mogen ook niet vergeten dat we niet alleen die mensen nodig hadden maar ook bureaus en pc's. Daarom vroegen we ons af of er geen andere diensten of dienstverleningsorganisaties waren die dit konden doen. We stelden vast dat een aantal van die grote kantoren die allemaal beschikken over juristen, in een bepaalde periode van het jaar eigenlijk een deel van hun capaciteit beschikbaar konden maken. Dat is deze periode. Daarom hebben we inderdaad deze

Van Mechelen

oplossing gekozen. Op die manier proberen we ook de aangroei van dossiers te voorkomen, zodat we die negatieve spiraal kunnen doorbreken.

We hebben onderzocht of er geen bevoegdheidsdelegatieproblemen waren. Dit is zowel intern als extern gecheckt. Daar was er geen probleem.

De gevolgde procedure was van tweeërlei aard. Ten eerste is op 14 mei 2002 de aankondiging van de onderhandelingsprocedure met voorafgaande bekendmaking van bezwaarschriften in verband met leegstand verschenen in het publicatieblad van de Europese Gemeenschap, en op 17 mei in het Bulletin der Aanbestedingen. Dat is dus een oproep voor kandidaten : de klassieke formule.

Op 7 juni heeft de Vlaamse regering het bestek goedgekeurd. Dat werd toegezonden aan degenen die zich kandidaat hadden gesteld. Als ik me niet vergis, waren er 4 kandidaten, die tot 3 offertes hebben geleid. Uiteindelijk heeft de jury beslist om de 4 loten die we gedetecteerd hadden, toe te kennen aan Ernst & Young en aan Deloitte & Touche.

Er was een contractuele prijs die 5.983.682 euro bedraagt, weliswaar exclusief BTW. Op basis daarvan, zowel met betrekking tot fase 1 als fase 2, heb ik rapporten gevraagd aan de inspecteur van Financiën. Er is 2 keer een gunstig akkoord geweest van de Inspectie van Financiën, weliswaar met de duidelijke afspraak dat het hier om een uitzonderlijke – dus eenmalige – opdracht gaat. Het kan niet de bedoeling zijn om dit steeds opnieuw te herhalen.

Op deze manier komen we in de eerste plaats tegemoet aan de burger die zit te wachten op een uitspraak op zijn bezwaarschrift. We komen ook tegemoet aan de verzuchtingen van deze commissie dat we van die toren van bezwaarschriften van meer dan 22.000 stuks op zo kort mogelijke termijn af moeten.

In deze commissie voor Financiën en Begroting hebben we dezelfde bezorgdheid. De commissie voor Huisvesting zou zo snel mogelijk de knoop moeten doorhakken en het voorwerp van de bezwaarschriften uiteindelijk moeten oplossen door een herziening van de reglementering en een even-

tuele herziening van degene die de verantwoordelijkheid neemt voor de inning van deze heffing. Dan komt men tot het debat van de inventarissen en dergelijke meer.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, ik weet niet of u op mijn laatste vraag hebt geantwoord. Wat is de kostprijs van deze vorm van outsourcing ? Dat is me ontgaan.

Minister Dirk Van Mechelen : Het gaat om 5.983.682 euro, exclusief BTW. Met BTW gaat het om 7.240.255 euro.

De heer Carl Decaluwe : Ik heb nog een aanvullende vraag inzake timing. Tegen wanneer is de achterstand weggewerkt.

Minister Dirk Van Mechelen : Er zijn twee termijnen vooropgesteld : zes maanden en twaalf maanden. Initieel zouden de hoger genoemde dienstbedrijven dit in zes maanden proberen te doen. Ze zijn nu twee maanden bezig. Nu zal er een evaluatie gebeuren. Als ze het op zes maanden doen, krijgen ze een boni. Als dat niet lukt, en ze het dus op twaalf maanden moeten doen, dan zijn ze die boni kwijt.

Ik moet eerlijk zeggen : het is echt de moeite om het bestek van de administratie eens te lezen. Dat verklaart ongetwijfeld het gebrek aan appetijt van veel firma's om eraan mee te doen. Het is een vrij stringente procedure, maar het is ook een leuke vorm van PPS om te checken of dit al dan niet kan.

Ik sta in ieder geval voor 100 percent achter de lijn die we in de commissie hebben vastgelegd. We hebben dat ook besproken in het kader van de Lambertakkoorden. We moeten zeker proberen onze eigen fiscale administratie uit te bouwen.

Deze maatregel ligt onder vuur. Het heeft weinig zin om 130 mensen in gang te zetten om dan in de commissie voor Huisvesting te beslissen dat we het niet meer zullen doen. Met dat perspectief krijg ik geen hond binnen om die job te gaan doen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Ann De Martelaer tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie en tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de vrijstelling van verkeersbelasting en de belasting op de inverkeersstelling voor personen met een handicap

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw De Martelaer tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie en tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de vrijstelling van verkeersbelasting en de belasting op de inverkeersstelling voor personen met een handicap.

Minister Van Mechelen zal tevens in naam van minister Stevaert antwoorden.

Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik voel me een beetje een vreemde eend in de bijt hier in deze commissie. Ik kan de situaties rond personen met een handicap immers vooral in de commissie voor Welzijn opnemen. Deze vraag hield eigenlijk een beetje een zoektocht in. Is het een Vlaamse of een federale materie ? Welke minister is ervoor bevoegd : minister Stevaert of minister Van Mechelen ?

Volgens de huidige wetgeving kunnen personen met een handicap of – indien ze jonger zijn dan achttien jaar – hun wettige vertegenwoordiger enerzijds voordelen krijgen inzake BTW bij aankoop en onderhoud van hun wagen, en anderzijds vrijstelling van verkeersbelasting en belasting op de inverkeersstelling. In de reglementering inzake de toekenning van de fiscale voordelen inzake BTW, verkeersbelasting en belasting op inverkeersstelling wordt bepaald dat iemand deze voordelen enkel kan behouden op voorwaarde dat het voertuig van de invalide of de persoon met een handicap als persoonlijk vervoermiddel wordt gebruikt tijdens de duur van de inschrijving van het voertuig. Het persoonlijk gebruik houdt echter in dat de invalide of de persoon met een handicap zelf – alleen of vergezeld – in het voertuig aanwezig is telkens wanneer dit zich op de openbare weg bevindt, ongeacht of hij het voertuig zelf bestuurt of zich laat rijden.

Indien we dit in de praktijk strikt zouden toepassen, dan zou een persoon die een mindervalide kind heeft, dat kind wel naar school kunnen brengen, maar nadien zou die persoon geen boodschappen meer kunnen doen of zich niet meer kunnen verplaatsen naar het werk. In heel veel situaties is het dus eigenlijk voor gezinnen heel belangrijk dat ze twee wagens hebben : een eerste wagen, waarvoor ze een vrijstelling krijgen op de voordelen die ik net heb genoemd, en een tweede wagen, waarmee ze de andere courante verplaatsingen doen. Deze voorwaarde maakt het dus eigenlijk heel zwaar voor heel veel mensen met een handicap.

Ik heb vastgesteld dat de BTW-vermindering een federale materie is. De vrijstelling van verkeersbelasting en de belasting op de inverkeersstelling is echter een Vlaamse materie. Er zijn al parlementsleden uit het federale parlement die minister Reynnders daar allerlei vragen over hebben gesteld. Uit zijn antwoorden heb ik kunnen achterhalen dat er een administratieve werkgroep zou zijn opgericht die voorstellen zou uitwerken, waarbij de voorstellen deels door de gewesten moeten worden uitgewerkt, en dan vooral inzake belasting op de inverkeersstelling en de verkeersbelasting.

Er zouden specifieke aanbevelingen zijn geformuleerd, en men zou zelfs een uitbreiding voorstellen met maatregelen voor kinderloze koppels van wie een van beide een handicap hebben, en ook een uitbreiding in de categorieën van de handicaps die nu niet in de wetgeving zijn opgenomen.

Ik heb me eigenlijk moeten baseren op de antwoorden die ik in de Kamer heb kunnen terugvinden, want eigenlijk kon ik verder niet nagaan wat daar nu mee gebeurd is. Ik weet wel dat op Vlaams niveau minister Stevaert allerlei maatregelen neemt om zoveel mogelijk voertuigen uit het verkeer te halen. Mensen die hun nummerplaat opnieuw inleveren, krijgen een gratis abonnement van De Lijn. Mensen met een handicap of met een familielid dat een handicap heeft, moeten echter eigenlijk twee wagens gebruiken. Dit staat toch wel haaks op alle andere maatregelen. Mensen die een speciale wagen moeten hebben om een mindervalide te vervoeren, moeten vaak ook nog bijkomende kosten maken om die wagen aan te passen.

Aangezien ik op federaal niveau vast ben komen te zitten, zou ik nu aan de minister de volgende vragen willen stellen. Is er inderdaad overleg geweest tussen u en uw federale collega om de aanpassingen die werden voorgesteld door de administratieve werkgroep op federaal niveau, hier op Vlaams niveau in te passen ? Wat is de stand van zaken

De Martelaer

daarin ? Wat is uw standpunt ? Kunt u achter de idee staan dat er op dat vlak op Vlaams niveau iets moet gebeuren ? Van welke tijdsspanne gaat u uit ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, het voordeel van dergelijke moeilijke vragen is dat men zich andermaal specialiseert in de nieuw verworven fiscale autonomie.

De belasting op de inverkeersstelling is dankzij de goedkeuring van het Lambermontakkoord sedert 1 januari 2002 een volwaardige Vlaamse bevoegdheid geworden. Met het aanvullende regeerakkoord van medio 2002 heeft de Vlaamse regering zich voorgenomen om met betrekking tot deze nieuwe gewestbelasting die onder onze bevoegdheid ressorteert, een aantal ongerijmdheden en bizarre situaties in de mate van het mogelijke zo snel mogelijk weg te werken.

Met het decreet van 24 mei 2002 hebben we een eerste maatregel genomen waarbij na het overlijden van een echtgenoot of na een echtscheiding de echtgenoot op wiens naam het voertuig opnieuw wordt ingescheven, vanaf nu geen nieuwe belasting op inverkeersstelling moet betalen. Vroeger was de regel zo cynisch dat als de echtgenoot overleed, en de echtgenote wilde met de gezinswagen blijven rijden, ze die terug moest laten inschrijven en BIV betalen. Met het decreet van 24 mei 2002 hebben we deze regel definitief geschrapt.

Zo vinden we elke dag nog anomalieën en onrechtvaardige situaties. Uw vraag gaat hier ook over. We moeten telkens vaststellen dat er in het verleden erg weinig werk is gemaakt om een aantal zeer oude maatregelen te actualiseren. We kunnen dit nu doen in het Vlaams Parlement omdat we ervoor bevoegd zijn.

Voor sommige personen met een handicap geldt een vrijstelling van BTW bij aankoop van een wagen die bestemd is voor persoonlijk gebruik. Er is slechts 6 percent in plaats van 21 percent verschuldigd, en later wordt ook die 6 percent teruggestort als aan de voorwaarden voldaan is. De vrijstelling geldt voor één voertuig dat gedurende drie jaar door de betrokkene wordt gebruikt.

De vrijstelling wordt toegekend aan personen die ofwel volledig blind zijn, ofwel volledig het gebruik van de bovenste ledematen verloren hebben door

verlamming of amputatie, ofwel blijvend invalide zijn aan de onderste ledematen voor minstens 50 percent, ofwel oorlogsinvalide zijn en een invaliditeitspensioen genieten van minstens 50 percent.

Personen met een handicap die die BTW-vrijstelling genieten, genieten eveneens een vrijstelling van de belasting op de inverkeersstelling en van de jaarlijkse verkeersbelasting. Eén uitzondering vormen de oorlogsinvaliden die moeten beschikken over een invaliditeitspensioen van minstens 60 percent in plaats van 50 percent.

Voor deze vrijstellingen vereist de huidige wetgeving dat het voertuig persoonlijk gebruikt wordt door de persoon met een handicap. Ik stelde me de vraag hoe bijvoorbeeld een blinde een wagen zelf kan besturen. Dan komt men natuurlijk bij de afgeleiden terecht.

Er is geen overleg geweest met federaal minister Reynders. Ikzelf noch minister Stevaert zijn dien-aangaande gecontacteerd. We weten wel dat er op federaal niveau een werkgroep werd opgericht waarbij de gewesten tot op vandaag niet zijn betrokken. Ik hoef evenwel niet te wachten op een initiatief van minister Reynders : we zijn autonoom bevoegd voor deze vrijstelling en zolang we dit kunnen regelen via administratieve besluiten kunnen we verder. Willen we er decreten over uitvaardigen, dan zitten we terug in de overlegprocedure zoals die in de Lambertmontakkoorden is afgesproken.

Ik zal naar aanleiding van uw vraag Abafim de opdracht geven om, in overleg met de federale administratie die bevoegd is voor de invordering van de verkeersbelasting, deze problematiek te onderzoeken en na te gaan of we de problemen kunnen oplossen met administratieve versoepelingen – bij omzendbrief – of dat zich decretale aanpassingen opdringen. In dat geval zijn we vertrokken voor een meer diepgaande oefening.

De federale administratie is bevoegd voor het invorderen van de verkeersbelasting voor rekening van en in overleg met de betrokken gewesten.

Voor de BTW liggen de zaken natuurlijk anders : dit is een exclusieve aangelegenheid voor de federale regering. Als wij een en ander proberen te versoepelen met betrekking tot BIV en verkeersbelasting – tot op vandaag zijn die twee vrijstellingen op elkaar gealigneerd -, dan zouden we wel eens twee snelheden kunnen krijgen, waarbij men probeert sneller te gaan dan de huidige vrijstellingen. Mij stoort dit niet, want op dit vlak kunnen we een

Van Mechelen

eigen beleid voeren. Het maakt het alleen voor sommige federale ambtenaren niet gemakkelijk, maar dit is nu eenmaal het gevolg van de akkoorden die we zelf hebben gesloten.

Ik ben het met u eens dat we dit spoedig moeten aanpakken. We zullen nagaan wie we ermee kunnen belasten op federaal vlak, ofwel doen we beroep op ons steunpunt.

U geeft wel een zeer drastisch voorbeeld. Als men de letter van de wet zou toepassen, hebt u gelijk. Als een ouder een gehandicapte minderjarige naar school brengt, zou hij aan de schoolpoort moeten wachten tot de school uit is en terug met die wagen naar huis rijden. De wet laat nu al toe dat men van en naar de school mag rijden. U vraagt : wat als die ouder boodschappen doet of naar de bioscoop gaat ? Dat is niet geregeld. Dit wordt in de praktijk soepel benaderd. Ik ken weinig voorbeelden waarbij men mensen een boete heeft gegeven. We moeten proberen een en ander verder te verduidelijken en in een omzendbrief gieten zodat de soepele opstelling ook in teksten kan worden vertaald.

We moeten er ook bijkomende voorwaarden aan koppelen. Ik heb laten nagaan welke voertuigen vrijgesteld zijn van de verkeersbelasting en de BIV, en dat deed me wel even de wenkbrauwen fronsen. Er zijn voertuigen bij waar u en ik nooit aan zouden denken om ermee te rijden in het kader van deze regeling, namelijk een zeer exclusief merk.

Mevrouw De Martelaer, ik deel uw mening dat het niet kan dat door een fiscale maatregel om gezin-

nen met personen met een handicap het leven gemakkelijker te maken, we hen uiteindelijk dwingen een tweede voertuig aan te schaffen. We zullen eventueel incentives ontwikkelen en nagaan of we een versoepeling kunnen doorvoeren voor kinderloze koppels waarvan één partner een handicap heeft.

Ik wil nagaan of we verbeteringsvoorstellen kunnen formuleren, en we zullen die aanhangig maken op de interministeriële conferentie van de ministers van Financiën en Begroting. Indien dit gestoeld is op de terechte verzuchtingen, zullen we daarover zeker snel akkoorden bereiken, zoals we dat recent ook omtrent de vermindering van de BIV voor milieuvriendelijke voertuigen hebben gedaan.

De voorzitter : Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt veel onderzoekwerk gedaan over deze materie, en deze commissie weet nu heel goed waarover de vraag gaat. Ik ben ook zeer verheugd dat u het probleem zult aanpakken en het zelfs via een omzendbrief binnen zeer korte tijd zult regelen. Heel veel mensen die in deze situatie verkeren, zullen u daar zeer dankbaar om zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident is gesloten om 14.55 uur.*
